

„Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest i na věky“

(Žid.13:8)

OBĚŽNÝ DOPIS

říjen - prosinec 2014

Velice srdečně zdravím všechny bratry a sestry na celém světě v drahém jménu našeho Pána Ježíše Krista Jeho vlastními slovy z Jeho velekněžské modlitby:

„*Já jsem oslavil tebe na zemi; dílo jsem vykonal, které jsi mi dal, abych činil“* (Jan.17:4).

Byla to zajisté Boží rada, „...*skrze něho aby smířil s sebou všechno, v pokoj uvedl skrze krev kříže jeho...“* (Kol.1:19-20a).

Také to je věčně pravdivé: „*Ano i vás někdy odcizené a nepřátele v mysli, skrze skutky zlé, nyní již smířil“* (Kol.1:21).

Jeho vítězství je naše vítězství. „*A oloupil knížatstva i moci, vedl je na odivu zjevně, triumf slavil nad nimi skrze něj“* (Kol.2:15).

„*Již dále očekáváje, až by položení byli nepřátelé jeho za podnož noh jeho. Nebo jednou obětí dokonale učinil na věky ty, kteří posvěceni bývají“* (Žid.10:13-14).

Vzkříšení Pána bylo viditelným důkazem a triumfem, že smrt, peklo a Satan jsou poraženi. Petr se odvolal ve svém prvním kázání na to, co je napsáno již v Žalmu 16:8-11: „*Nebo nenecháš duše mé v pekle, ani nedopustíš svatému svému vidět porušení.“* (Sk.2:27).

Vzkříšený Pán mohl těm Svým oznámit zvěst vítězství: „*Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi“* (Mat.28:18). Také my při vytržení zvoláme: „*Ale Bohu dík, který dal nám vítězství skrze Pána našeho Jezukrista“* (1.Kor.15:57).

Náš Spasitel dokonal dílo spasení, jak je psáno v Iz.42:1-4 a potvrzeno v Mat.12:17-21. ON ani kouřící knot neuhásí, dokud všechno nedokoná a nedovrší vítězně právo se všemi přemožiteli. Amen.

Potom, co náš Pán po Svém blahoslaveném zmrtvýchvstání mluvil s apoštoly čtyřicet dnů o království Božím (Sk.1:1-8), byl před jejich očima vyzdvižen na oblaku do nebe (v.9). Přímou poté se postavili u nich dva muži v bílých rouchách a zvěstovali: „*Muži Galilejští, co stojíte, hledíce do nebe? Tento Ježíš, který vzhůru vzat jest od vás do nebe, tak přijde, jak jste spatřili způsob jeho jdoucího do nebe“* (v.10-11).

Náš Pán s nimi zůstal, „*až do toho dne, v kterém dav přikázání apoštolům, které byl skrze Ducha svatého vyvolil, vzhůru vzat jest“* (Sk.1:2).

Přítom zdůraznil zaslíbení Otce (v.4-5), že budou pokřtěni a naplněni Duchem Svatým a skrze to obdrží sílu Boží, aby byli Jeho svědky. Pak byl před jejich očima vzat na oblaku vzhůru. Podle Písma se vrátí stejným způsobem, a my budeme na oblacích vytržení a potkáme se s Ním v povětří (1.Tes.4:17) - ne někde na zemi.

Ve Sk.2 čteme zprávu o vylítní Ducha Svatého, jak to již prorok Joel v 3. kapitole, a Jan Křtitel následujícími slovy předpověděl: „*On vás křtít bude Duchem svatým a ohněm“* (Mat.3:11), a náš Pán potvrdil: „*nebo Jan zajisté křtil vodou, ale vy pokřtěni*

budete Duchem svatým po nemnohých těchto dnech.“ (Sk.1:5). Potom to první kázání o pokání, víře, křtu a křtu Duchem je provždy platným vzorem v Boží církvi. Skrze zvěstování se k tomu připojily ještě v témž dni tři tisíce. Pak následují čtyři poznávací znamení původní církve: „*I zůstávali v učení apoštolském, a v společnosti, a v lámání chleba,* (Večeře Páně) *a na modlitbách*“ (Sk.2:42).

Učení apoštolů přesně souhlasilo s tím, co proroci předpovídali. Proto je církev vzdělána „*na základ apoštolský a prorocký, kde je gruntovní úhelný kámen sám Ježíš Kristus*“ (Ef.2:20).

Pro všechny, kteří náležejí k pravé církvi živého Boha, bylo a je velice důležité, aby věřili jen tomu, co říká Písmo, a následovali to, co učí. Nevěsta Beránka (Zj.19:7) je Nevěstou Slova a nemá absolutně nic společného s výklady (2.Petr.1:20). Ve Zj.21:4 Jan viděl Nový Jeruzalém sestupující jako ozdobenou Nevěstu pro Ženicha. Svaté město má zeď s 12 branami, na nichž jsou jména 12 izraelských kmenů. Ta zeď má 12 základních kamenů a na nich jsou napsána jména 12 apoštolů Beránka.

Je dobré vědět, že Spasitel má jen jednu církev, která je Jeho tělo (1.Kor.12:12-31), kterou sám buduje (Mat.16:16-18), a kterou spasil Svou krví (Ef.1:7), „*aby ji sobě postavil slavnou církev, nemající poskvrny, ani vrásky, neb cokoli takového, ale aby byla svatá a bez úhony*“ (Ef.5:27).

Zvěst té hodiny předchází Kristovu návratu

Toto je nejdůležitější úsek pro církev Ježíše Krista.

Zaslíbení spojené se spásným plánem z Mal.4:5-6, které náš Pán potvrdil v Mat.17:11 a Mar.9:12, se v našem čase naplnilo před našima očima. Tím je všechno učitelsky navraceno do správného, originálního stavu, a oči, které to vidí, jsou blahoslavené. Slova Pána: „*Eliáš ale přijde nejprve a napraví všechny věci*“; se splnila a dnes by to potvrdil: „*Eliáš přišel a všechno uvedl do původního stavu.*“

Prvnímu Kristovu příchodu předcházela podle zaslíbení v Mal.3:1 Jan Křtitel jako muž Bohem poslaný. To náš Pán potvrdil v Mat.11:10: „*Tento jest zajisté, o němž psáno: Hle, já posílám anděla svého před tváří tvou, který připraví cestu tvou před tebou.*“ Právě tak v našem čase vystoupil jako muž Bohem poslaný podle Mal.4:5-6 William Branham a přinesl zvěst připravující cestu k napravení-navracení před druhým Kristovým příchodem. To je zjevení všech tajemství Slova až po otevření sedmi pečeti - aby se to dostalo k bodu: uvedení do celého spásného Božího plánu. Bez posla by nebylo žádné poselství. „*Nečiní zajisté Bůh ten Pán ničeho, leč by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům*“ (Am.3:7).

Dnes však nejde jen o otázku, jestli věříme, že je naplněn Malachiáš 4:5-6. Nyní se jedná o to, jestli prožíváme všechno, co ten posel učil ve svých kázáních. Bohu díky, že z milosti můžeme věřit každému slovu. Náš Pán řekl: „*Jestliže vy zůstanete v řeči mé, právě učedníci moji budete. A poznáte pravdu, a pravda vás vysvobodí*“ (Jan.8:31-32).

Tragické opuštění jednoho slova

K objasnění musí být ještě jednou řečeno: bratr Branham častěji svědčil, že k němu 11. června 1933 při jedné bohoslužbě se křtem, bylo zvoláno ze světelného oblaku, viditelného všemi účastníky: „**Jako Jan Křtitel předcházel prvnímú příchodu Krista, tak ty budeš poslán se zvěstí, která předejde druhému Kristovu příchodu!**“

Ve svých kázáních opakoval 17krát, co mu bylo řečeno, a 10. února 1960 pro každého normálně myslícího člověka dokonce jasně a srozumitelně přidal: „**Ne, že já bych byl ten předchůdce, nýbrž ta zvěst je tím předchůdcem.**“ Jasněji a pravdivěji to nemohlo být řečeno.

Úmyslně změněná verze po odchodu proroka domů zní: „**Jako Jan Křtitel předcházel prvnímú příchodu Krista, tak ty budeš předcházet Jeho druhému příchodu.**“ Tak to bratři v USA halasně zvěstovali, tiskli ve svých knihách, a dokonce to nechali napsat na dveře nového domu bratra Branhama v Tucsonu. To nejdůležitější slovo „zvěst!“, která měla přecházet, tam schází. Zfalšovaný text byl napsán také pod snímkem s ohnivým sloupem nad hlavou bratra Branhama, před kterým ti fanatici v poslední době dokonce konají pobožnosti!

Ať je slovo přidáno nebo odňato: vždy se tím Satanovi podařilo překroutit smysl, ano, zfalšovat. Každé opravdové Boží dítě nechá **každé Boží slovo přesně tak, jak vyšlo z Božích úst, i to, co bylo bratrovi Branhamovi provoláno z toho nadpřirozeného světa.**

Nyní bude zjeveno, jestli tomu, co řekl anděl Páně 11. června 1933, **skutečně věříme a necháváme v platnosti, anebo jestli věříme zfalšované verzi.** Kdo nevěří pravdě,

je i v tomto případě Bohem odsouzen, aby věřil lži (2.Tes.2:11). Jen čisté Slovo je pravda; každé pozměnění je lež. Platí, „*že všeliká lež není z pravdy*“ (1.Jan.2:21b). Stále znovu jsem tázán, jestli mohu mlčet k tomuto chybnému vývoji. Jsem si vědom

odpovědnosti před Bohem, ale nemohu nic změnit, to může jen Bůh.

Vzkříšený Pán mi vše pronikajícím hlasem přikázal *zvěstovat Jeho Slovo*. To jsem v uplynulých více než 50 letech činil. Rovněž duchovní pokrm, který uskladnil bratr Branham, a je obsažen v jeho kázáních, jsem na základě pověření Pána podával dále. Bratr Branham oboje skrze zjevení potvrdil a při té příležitosti mě poželhal s pokládáním rukou. Tato služba je přímo spojena s posláním proroka, s pravou zvěstí a s Bohem. Věřím se všemi vyvolenými, co 11. června 1933 bylo řečeno: „...**tak budeš ty poslán se zvěstí, která předejde druhému Kristovu příchodu.**“ Zfalšovanou verzi odmítáme jako Satanův svod. Mnozí ji užívají jako ospravedlnění pro odmítání nositele zvěsti. **Neboť kdo věří, že tím předchůdcem byl osobně bratr Branham, nemůže věřit, že ta zvěst, kterou přinesl, dále po jeho odchodu domů předchází druhému Kristovu příchodu.**

Tragický důsledek zneužití duchovních darů

Druhý bod se k tomu přidal jako bolestivá lekce.

Od prožití křtu Duchem v květnu 1949 v jednom sboru plného evangelia v Hamburku, jsem prožil požehnaná shromáždění svobodných letničních sborů. Po kázání jsme byli všichni v očekávání, že Duch Boží bude mluvit skrze dary Ducha - mluvení jazyka, výkladu a proroctví.

V padesátých letech jsme přijali zvěst a nechali jsme se ve všech učeních opravit, jak je biblicky zvěstoval bratr Branham - ať se týkalo božství, křtu, Večeře Páně, nebo čehokoliv. Církev rostla, a nadále jsme prožívali také působení Ducha. Po kázání všichni čekali hlavně na to, že přijde proroctví. Přece je psáno: „*Proroctvími nepohrdejte!*“ Ale také je psáno: „*Zkuste všechno!*“ Když byli jménem voláni bratři a sestry, aby za ně bylo modleno, mysleli jsme si, že je to přesně tak, jak to bylo u bratra Branhama: V modlitební řadě v jeho shromážděních byly osoby, které neznal, a Bůh mu ve viděních ukázal jejich jména, odkud ti lidé pocházejí a co je trápilo. Zde ale nositelka daru, jak jsme si až později uvědomili, znala bratry a sestry, které volala. Nikomu nepřišlo na mysl, že by se u nás mohlo vloudit něco zvráceného.

V jednom proroctví jsem byl na závěr vyzván, abych posvětil k službě manželský pár. Bez váhání jsem to udělal. Pak přišla sobota 18. listopadu 1978. Bylo asi 10 hodin, když Pán mocným prikazujícím hlasem promluvil: „**Můj služebníku, prozkoumej Skutky apoštolské, zda kdy byl k službě posvěcen muž se svou ženou!**“

Okamžitě jsem vzal Bibli a zkoumal Skutky apoštolů, jak Pán přikázal. Musel jsem zjistit, že žádný apoštol nebyl povolán se svou ženou, a i sedm bratří, kteří měli na starosti chudé, ti byli povoláni bez žen. Do pětinasobné služby jako apoštolé, proroci, učitelé, pastýři a evangelisté byli ustanoveni jen bratři. V okamžiku, kdy jsem jí to řekl, se list obrátil: Místo, aby se sklonila pod mocnou ruku Boží a přijala korekturu, provalil se Satanův vztek. Bylo mi vyhrožováno, že mě, mou službu a celé dílo zničí. Od toho okamžiku byl služebník Boží označen za cizoložníka, podvodníka, svůdce Nevěsty, dokonce za antikrista a co všechno ještě. U mnohých se jí dostalo sluchu a víry, také u bratří v USA a Kanadě, kvůli daru proroctví, který všichni oceňovali.

Mnozí se od sboru odvrátili, jen málo jich zůstalo věrných, a dílo utrpělo v celém světě velikou škodu. V té době jsem zvěst kázal již v 85 zemích. Zdálo se, že s mou službou je konec. Proto jsem chtěl 16. června 1979 ukončit svůj život ve vlnách přílivu v Severním moři. Ale v mém rozervaném srdci hořela otázka: „Milovaný Pane, přicházím nyní k Tobě. Řekni mi, proč mě to všechno postihlo.“ V dalším okamžiku se to stalo: Z hromu, který sjel přímo svíse k mé pravici a stával se stále hlasitějším, mi byla vše pronikajícím duněním Bohem samotným zvolána slova: „Protože jsi uposlechl hlas své ženy!“ To je tak pravda, jakože Bůh žije.

2. dubna 1962 mi Pán, jak všichni ve zvěsti vědí, dal příkazujícím hlasem přesná nařízení pro mou službu, mimo jiné, abych šel zvěstovat Jeho slovo do jiných měst, nezakládal žádné lokální sbory a nevydával žádný zpěvník atd. I během následujících let, jak se v Oběžných dopisech rovněž píše, stále znovu ke mně při zvláštních rozhodnutích slyšitelně mluvil. Ale to bylo jednou, kdy v každém z těch devíti slov, která zazněla hromovým hlasem, byl cítit Boží hněv. Jako zasažen úderem, jsem padl nalevo. Vrátil jsem se tam, kde jsem byl ubytován, poklekl jsem, otevřel Bibli a mé oči padly na stejné slovo, které Bůh řekl Adamovi v 1.Moj.3:17.

Pochopil jsem, že jsem potřeboval ostré napomenutí samotným Bohem zrovna tak nutně jako Adam, který uposlechl Evu, když se dostala pod vliv hada. Pavel k tomu píše: „...*Adam zajisté prve jest stvořen, potom Eva. A Adam nebyl sveden, ale žena když byla svedena, příčinou přestoupení byla.*“ (1.Tim.2:11-14).

Jako tehdy v přirozeném skrze svedení Evy vyšla dvě naprosto rozdílná semena, tak je to nyní duchovně v církvi. Jedni jsou například vděční za božské povolání a pokračování služby, druzí to popírají a rouhají se tomu. Jedni se spolu těší, že zvěst se šíří do celého světa, ostatní věří, že s bratrem Branhamem všechno skončilo.

Ale tak jistě, jak byl pád do hříchu v Božím plánu, tak na konci času milosti je jistě také všechno v dopuštěné Boží vůli. Bez pádu do hříchu svedením Evy by plán spasení učiněný před ustanovením světa neplatil. Bez toho, co se v našem čase stalo Božím zásahem, by bylo dokonání Církve Nevěsty v absolutní čistotě Slova a působení Ducha nemožné. V napravené církvi musí být všechno uspořádáno, také služby a dary Ducha. Jak bratr Branham, vztahující se přímo na Evu, často zdůrazňoval, **je původní hřích nevíra. Až když Eva poskytla sluch hadovi, který zpochybnil, co Bůh řekl Adamovi, nemohla jinak, než věřit Satanově lži. Právě tak se to opakuje v našem čase. Satan nejprve zpochybnil povolání Božího služebníka a to, co mu při tom bylo řečeno, a potom udělal věrohodnými své argumenty. Tak se stalo svedení na počátku a tak se to děje až do konce.**

Kdyby v Ráji nenastal pád do hříchu, pak bychom neslyšeli nic o plánu spasení. Všechno bylo předurčeno před založením světa, také naše jména byla před ustanovením světa zapsána do Knihy zabitého Beránka (Zj.13:8). Ale od času svedení je zlé semeno rozseto v celém světě, nepřátelství mezi těmi dvěma semeny (1.Moj.3:15), nenávisť, která jde nad rámec smrti. U těch svedených nelze o smíření nic slyšet nebo vidět. Od okamžiku, kdy ta linie byla překročena, se zdá, že není cesta zpátky. Poslední rozsudek musíme ale přenechat Bohu. Kaina však, to falešné semeno, které Eva skrze svedení přivedla na svět, Pán nepřijal. Jen Ábela a jeho oběť. Bůh přijímá jen

Své semeno, Svě skutečně znovuzrozené syny a dcery. Dobré semeno jsou synové království - ta pšenice.

Žeň je zralá a Pán vezme do stodoly jen Svoji pšenici (Mat.3:12). Jsem vděčný Svému Bohu, který mi ukázal to přežralé pšeničné pole, ve kterém nebyl žádný plevel. Náš Pán přece v Mat. 13:39-43 řekl, že nejprve bude sebrán plevel. Semeno Slova bylo rozseto, vzešlo ve všech, kteří náležejí k Církvi-Nevěstě a plně dozraje. Ano, brzy budeme moci vzájemně provolat: „*Radujme se, a veselme se, a chválu vzdejme jemu. Neboť přišla svatba Beránkova, a manželka (nevěsta) jeho připravila se*“ (Zj.19:7).

Je to definitivní rozhodnutí?

Všichni, kteří zůstávají ve svodu, minou to, co Bůh činí v přítomnosti. Oni věří podle toho zfalšovaného textu, že s prorokem byla i ta zvěst před druhým příchodem Krista ukončena. Rovněž tak zapírají povolání, které dal sám Pán a prorok ho potvrdil. Pro ně je ta věc vyřízená, mnozí dokonce tvrdí, že Beránek již opustil trůn milosti, že Pán přišel a klade nárok na ty Svě a ještě mnoho jiného. Ale pravá zvěst, Bohu díky, bude stále ještě kázána v souladu s Bibli a všechno, co řekl prorok, harmonicky uspořádáno. Svaté Písmo byl „absolut“ bratra Branhama a ono samotné je náš absolut.

Bratr Branham více než stokrát zmínil Zj.22:18-19 a zdůraznil, že žádné slovo nesmí být odejmuto a žádné přidáno, a že Satan u Evy přidal jen jedno slovo, které přineslo smrt. Pavel usiloval o Církev, kterou chtěl Kristu přivést jako čistou pannu: „*Ale bojím se, aby snad, jako had svedl Evu chytrostí svou, tak nebyly porušeny myslí vaše, abyste se totiž neuchýlili od prostoty, která jest v Kristu*“ (2.Kor.11:3). Kdo k Božímu Slovu něco přidá nebo ubere, je pod vlivem hada, je sveden a absolutně nemá žádný podíl při Stromu Života. Vyplatí se číst, co bratr Branham k tomuto tématu se svatou vážností řekl. Jen tři citáty z mnoha: 1. února 1956 řekl: „**Kdo z této Knihy něco ubere nebo k ní přidá, jeho jméno Bůh vyjme z Knihy Života.**“ 12. listopadu 1961 řekl: „**Dokonce to ukazuje, že když jeho jméno v ní stojí, bude vymazáno.**“, a 18. dubna 1965: „**Chceme to, co Bůh řekl na počátku. Kdo něco přidá nebo odejme, jeho jméno bude z Knihy Života vzato.**“ V Mat.4:4 odpověděl náš Pán tomu svůdci: „*Ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem vycházejícím skrze ústa Boží.*“

Bůh to vedl tak, že jsem mohl biblicky zařadit také těžce srozumitelné výroky. Není problém ani se Zj.10, jestliže předtím čteme kapitoly 8 a 9 a potom ještě kapitulu 11. Je to přece stále ten Stejný, který se zjevil v oblaku a ohnivém sloupu Mojžíšovi a lidu Izraele a 40 let je provázel (2.Moj.40:34-38). Ten Stejný se v tom oblaku zjevil také 28. února 1963 ve službě bratra Branhama, když ten prorok byl ještě na Zemi, když sedm mocných hromových ran otřáslo celým okolím. ON je Tentýž, který ve Zj.10 sestoupí jako Anděl Smlouvy a Svou nohu postaví na moře a zemi. Jak můžeme být vděční, že nám věrný Bůh daroval porozumění pro úplný soulad psaného Slova a zvěstované zvěsti!

Ta falešná učení vůbec nemohou být biblicky zařazena. V jednom jsou všichni, kteří přinášejí cizí učení zajedno, totiž aby zničili božský vliv povoláného služebníka,

ano, učinili jej pomluvami nevěrohodným, aby se sami chlubili. **I to mají společné: Věří, že ten zfalšovaný text je pravý a pravý text je falešný.**

Více k tomu nemusí být řečeno. Skutečně je ve zvěsti jen jedna pravá Církev a to je Nevěsta Slova. Každý, kdo věří nějakému zvláštnímu zjevení nebo mnohým jiným výkladům, je pod vlivem Zlého, je mimo Slovo a nepatří k Nevěště. Ale všechny pravé Boží děti, které byly v celém světě strženy pod falešný vliv zničující akce, nyní naleznou cestu zpět a budou věřit, že zvěst, kterou přinesl ten prorok, ještě stále předchází druhému Kristovu příchodu, dokud ten poslední nebude zavolán.

Bratr Branham víckrát řekl: Mnozí hovoří o tom, co Bůh učinil, vyhlížejí po tom, co bude činit, ale pomíjejí to, co v přítomnosti dělá. To, co učinil, nás přece spojuje s tím, co činí v přítomnosti a připravuje nás k tomu, co ještě bude dělat.

Vítěz z Golgaty přivádí dílo spasení v těch Svých k dokonání. Na konci se také naplní, co Pavel již na první misijní cestě adresoval těm, kteří nevěřili: „*Vizte potupníci, a podivte se, a na nic přijďte; nebo já dílo dělám za dnů vašich, dílo to, jemuž neuvěříte, kdyby je vám kdo vypravoval.*“ (Sk.13:41).

Na co se odvolával Pavel, když udělal porovnání s těmi odpůrci? Na 4.Moj.16, kde se velice uznávaní muži spojili proti Mojžíšovi a Aronovi. Mojžíš se padl na svou tvář, modlil se a řekl: „*...ty a všichni tvoji jste ti, kteří se rotíte proti Pánu; nebo Aron co jest, že jste reptali proti němu?*“ (v.11).

Mojžíš je pozval, ale oni nepřišli a řekli: „*Zdali oči mužům těmto vyloupnout chceš?*“ (Podle něm. př. Bible: „*Chceš těm lidem sypat písek do očí?*“) Událost pokračovala, potom nazval Mojžíš tlupu Chóre „bezbožnými muži“ a oznámil soud: „*...tedy poznáte, že popouzeli muži ti Pána.*“ (v.30). Ti vzbouřenci se tedy nevzbouřili proti prorokovi anebo proti tomu, který musel slova proroka dávat dále, ale proti Bohu, Pánu. To je důležitá lekce. Mojžíš mohl říci: „TEN JÁ JSEM mě k vám poslal“ (2.Moj.3:4). On měl posláni, dějinněspásné pověření a slova Boží měl Áronovi vkládat do úst (2.Moj.4:15). Ti opovrhovači nepohrdli Mojžíšem a Áronem, rouhali se Bohu a Jím pohrdli.

To mínil Pavel, když mluvil o pohrdačích v souvislosti s dílem, které Bůh v našich dnech bude činit. A to slovo bylo napsáno pro náš čas. Nezesměšňovali zvěstovatele a nositele zvěsti, ale Boha, který dal pověření ve spásných dějinách. Kdo skutečně věří posláni toho proroka, nemůže než věřit, že ta zvěst vykoná, k čemu byla poslána. Kdo nepřijme Boží povolání a posláni, je odpůrcem Boha, z Jehož úst vyšlo pověření.

Tak jistě jak Pán Svým všemohoucím slovem vyslovil všechno do bytí a dokonal dílo stvoření, tak jistě nyní dokoná dílo spasení v církvi prvorozených vykoupené krví podle zaslíbení Slova a skrze sílu Ducha Svatého. „*Nebo pohubení učiní spravedlivé, a to jistě, pohubení zajistě učiní Pán na zemi, a to jistě.*“ (V něm. př. Bible: „*Pán učiní rázný konec, vykoná svůj soud nad zemí*“) (Řím.9:28).

V poslední fázi, až spolu spadnou raný a pozdní dešť, když nastane poslední působení Ducha a moc Boží bude viditelně zjevena, budou všichni opravdově věřící jedno srdce a jedna duše - ve zvěsti, ve Slovu a ve vůli Boží, jako na začátku o Letnicích.

Pro vyvolené, kteří nestojí na straně žalobníka, platí, co psal Pavel Řím.8:31-39: „*Kdo bude žalovat na vyvolené Boží? Bůh jest, jenž ospravedlňuje.*“ Přemožitelé zůstávají pod krví Beránka a Slovo je jejich svědectví. Oni věří každému slovu od první až do poslední kapitoly, ať je to psáno v Mal.4, Luk.17, v Mat.24:14, ve verši 24, nebo ve verších 45-47, ať je to v Mat.25:1-10 nebo ve Zj.10 psáno.

Žel žalobník a svědce celého světa bude teprve až úplně na konci svržen na Zem. Ale vyvolení nemohou být svedeni. Až při vytržení a vyhlášení královlády se naplní Zj.12:7-11: „*A uslyšel jsem hlas veliký, řkoucí na nebi: Nyní stalo se spasení, a moc, i království Boha našeho, a moc Krista jeho; nebo svržen je žalobník bratří našich, který žaloval na ně před obličejem Boha našeho dnem i nocí. Ale oni zvítězili nad ním skrze krev Beránka, a skrze slovo svědectví svého, a nemilovali duší svých až do smrti.*“

Poslední úsek

Nastalo světlo v čase večerním. Při každém biblicky fundovaném učení se jasně rozsvítí to nadpřirozené světlo a my smíme chodit ve světle zjeveného Slova. „*Bůh zajisté, který rozkázal, aby se z temnoty světlo zablesklo, ten se osvítil v srdcích našich, k osvícení známosti slávy Boží v tváři Ježíše Krista*“ (2.Kor.4:6). Amen.

Pán vzal Svého služebníka a proroka po dokončení jeho pověření k Sobě, ale zjevené Slovo nám zůstalo. To je ta zvěst, která dosáhla všechny končiny světa. Bůh se sám postaral o všechno, a Pán vyvolanou Církev připraví ke dni Svého návratu a postaví ji bez jediné vady před Svým svatým obličejem (Ef.5:27 aj.).

Žijeme nyní v generaci konečného času, v posledním úseku před návratem Krista. Všechno, co je v biblickém proroctví předpověděno, ať války, zemětřesení, hladomory, drahé časy, přírodní katastrofy atd., se plní před našima očima. Pán nám dal vědět: „*A když se toto počne dít, pohleďte a pozdvihněte hlav vašich, protože se přibližuje vykoupení vaše*“ (Luk.21:28).

Bůh mi daroval velikou přednost, že jsem směl být ve shromážděních bratra Branhama v Německu a v USA. Jsem očitým svědkem jedinečné služby jako sotva někdo jiný. Také vím, co on očekával, co ještě se mělo stát. Nedělejte si žádné starosti: Všechno, co Bůh určil pro Nevěstu, se stane. Neboť pro všechna Boží zaslíbení to Ano a Amen spočívá v Něm (2.Kor.1:18-22). Jeho služba se vyplatila pro všechny vyvolené. Zvlášť mě těší, že věrný Bůh mne nechal vidět bratra Branhama, jak byl na oblaku vzat vzhůru v okamžiku jeho odchodu domů, když jsem zde v Německu přece nemohl nic vědět o jeho nehodě 18. prosince a odchodu domů 24. prosince 1965. Ano, náš Pán byl vzat vzhůru na oblaku (Sk.1:9), Nevěsta bude při vytržení na oblacích vytržena vstříc Pánu (1.Tes.4:17), a také ti dva proroci budou vzati vzhůru na oblaku (Zj.11:12).

Celý svět ví, že s bratrem Branhamem a jeho službou jsem byl deset let vroucně spojen. Mnozí též vědí, jaký podíl Bůh z milosti daroval mně jako nositeli zvěsti. ON to určil tak, že po odchodu proroka domů jsem na základě Božího povolání směl nést Boží zvěst jako první do Evropy, do Asie a Afriky, ano, do celého světa.

Jen pro informaci: Za života bratra Branhama svět ještě o zvěsti nic neslyšel. Kromě USA byly jen tři země, ve kterých bratři kázání bratra Branhama přehrávali: v Edmontonu v Kanadě bratr Henri Martin, jehož adresu mi dal bratr Branham, v Jižní Africe bratr Sydney Jackson a u nás v Krefeldu. Sám bratr Branham mi 11. června 1958 v Dallasu, v Texasu řekl: „Bratře Franku, ty se s touto zvěstí vrátíš do Německa.“ Bratr Branham 3. prosince 1962 zopakoval, co mi Pán 2. dubna přikázal a potom k tomu dodal: „Bratře Franku, počkej s rozdáváním pokrmu, až dostaneš zbytek.“ Teprve potom, když Pán vzal Svého posla k Sobě, mohla zvěst předejít návratu Krista, protože až potom byl všechn pokrm uskladněn.

Tak jako vzal Bůh k sobě Svého proroka Mojžíše, tak se to stalo také s Eliášem a s bratrem Branhamem. Mojžíš směl s hory Nébo vidět zaslíbenou zemi (5.Moj.32:44-52), ale uvedení církve Izraele se uskutečnilo pod Jozuem. Pro Jozue byla truhla smlouvy to nejdůležitější, neboť v ní bylo uloženo Slovo zjevené prorokům. Tak je to dnes s námi: Neseme zjevené Slovo, kráčíme do zaslíbené země; všechny děti zaslíbení věří Slovu zaslíbení a budou zapečetěny Duchem zaslíbení (Ef.1:13). Nikdy, nikdy pravdivý Bůh nezapečetí Duchem Svatým někoho, kdo je v bludu.

Nejprve byl do konce sedmdesátých let ve zvěsti v každém místě jen jeden sbor. Nyní je na mnohých místech více sborů, které se odvolávají na bratra Branhama. Může si někdo představit, že „věřící“, kteří nechtějí mít na zemi mezi sebou obecnství ve společné v bohoslužbě, ani spolu slavit Večeři Páně, že by mohli být společně na svatbě Beránka? Zcela jistě ne!

Ale teď po tomto výkladu mají všichni tady a v celém světě možnost korigovat své rozhodnutí. Nyní bude jako ve dnech Mojžíše zjeveno, jestli náležíme k vyvolané církvi, anebo jsme spolčeni s Dátanem a Chóre, či jako ve dnech Pavlových s Hymeneem a Filétem (2.Tim.2:15-18). Nyní bude zjevné, jestli vůdce nějakého sboru odmítá povolání muže té hodiny, jako kupříkladu Diotrefes odmítal apoštola Jana. Představte si, vůdce sboru odmítal apoštola Jana (3.Jan.)! Kolik máme dnes těch „Diotrefů“, kteří se prohlásili za kazatele, ale Bohem nebyli ustanoveni? Zdali neplatí navždy, co náš Pán řekl o těch, které povolal a poslal? „*Amen, amen pravím vám: Kdo přijímá toho, koho bych já poslal, mne přijímá; a kdo mne přijímá, přijímá toho, který mne poslal*“ (Jan.13:20).

Vím, že můj Spasitel žije. Vím také, že Oběžné dopisy, které píš, nejsou soukromou věcí, nýbrž v Božím pověření jsou adresované církvi. Pán se sám postará, že v Nevěstě nastane dvojnásobné navrácení, jak nastalo u Joba (Job.42; Jak.5). Ten čas je zcela blízko. Navzdory mým lidským slabostem a nedostatkům jsem ve své službě učinil všechno podle příkazu Pána, i to, co je v 2.Tim.4:2: „*Kaž slovo Boží, ponoukej vhod nebo nevhod...*“ Toto biblické místo má pro mne obzvláštní význam, protože mi sám Pán v roce 1980 přikázal, abych je přečetl a kázal jen to, co je ve Slově napsáno. Totéž biblické místo vložil také bratr Branham roku 1933 do základního kamene kaple v Jeffersonville.

Mé svědectví je stejné jako Pavlovo: „*Neboť ne sami sebe kážeme, ale Krista Ježíše Pána, sami pak o sobě pravíme, že jsme služebníci vaši pro Ježíše*“ (2.Kor.4:5).

Návrat Krista je zcela blízko, znamená konečného času na to odkazují. Tak se také naplňuje Mat.24.14: „*A bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všem národům, a tehdy přijde skonání.*“

Půl století v celém světě

S vděčnou vzpomínkou bych se chtěl krátce ohlédnout na svou první misijní cestu do Indie v říjnu 1964.

Od té doby jsem opakovaně kázal již ve 23 městech této obrovské země a jestli Bůh dá, nyní v říjnu tam podniknu svou dvacátou pátou cestu.

V uplynulých 50 letech jsem směl Slovo zvěstovat ve více než 600 městech ve 143 zemích; patří k nim Moskva a Peking, Káhira a Damašek, abych alespoň pár vyjmenoval. Rozhlasovými a televizními vysíláními, které se vysílají ještě ve vícero zemích, byly dodnes dosaženy miliony lidí.

Obzvláště velká žeň je na africkém kontinentě. Tam v mnohých městech přicházejí k pravidelným shromážděním tisíce.

Jak všichni vědí, v dubnu 1974 jsme mohli posvětit náš vlastní Boží dům. Potom přišel 18. červenec 1976, když Pán mi mocným hlasem zvolal: „Můj služebníku, jdi na sousední pozemek, posvěť Mi jej a stav na něm...“ Razil jsem si cestu křovím, poklekl jsem a posvětil ho Pánu. V následujících letech vznikly misijní budovy, ve kterých se vedle ubytování pro přespolní návštěvníky bohoslužeb nalézají také kanceláře, tiskárna a expedice.

Jsem Bohu za misijní centrum velice vděčný. K těm zvláštním shromážděním o prvním víkendu každého měsíce přijíždějí lidé z celé Evropy a také ze zámoří, aby slyšeli slovo, a tisíce na celém světě sledují internetový přenos. Ať je kázání v Krefeldu, v Curychu, v Londýně nebo v Paříži: Všichni mohou v celém světě slyšet a vidět, co Bůh v přítomnosti dělá.

Amos 8:11 se naplnil doslova: Bůh poslal hlad po slyšení Jeho slova, a stůl Páně je bohatě prostřený.

Právě tak jsem vděčný za všechny bratry, kteří překládají, a za všechny sloužící bratry ve všech zemích, kteří se podílejí na rozdávání čistého duchovního pokrmu. Tím je naplněn také Mat.24:45-47, a celá Nevěsta na celém světě může mít na zvěstování podíl.

V kázání „Mistrovský kus“ z 5. července 1964 mluvil bratr Branham o vidění, ve kterém se Nevěsta dostala ze stejnokroku, a pak také viděl, jak se opět do stejnokroku, do souladu s každým slovem vrátila. Nyní je v tomto úseku právě a jasné zvěstování Slova Božího a všichni, kteří náležejí k Církvi-Nevěstě tomu věří a následují mu.

Zaznívá poslední volání: „Hle, Ženich přichází, vyjděte mu naproti!“ Amen.

Nyní uplynulo 49 let od chvíle, co bratr Branham je u Pána. Izraeli Bůh určil, že v padesátém spásném roce a v roce hlaholení a jásání se mohou všichni vrátit ke svému vlastnictví (3.Moj.25). Bůh také v uplynulých 49 letech vykonal veliké věci při nesčíslných věřících. Ale všichni čekají na více, všichni by chtěli prožít plné navrácení, závěrečné působení Ducha a dokonání. Bůh je věrný. ON může ten padesátý rok udělat také v našem čase nejmocnějším ve spásných dějinách. Jsme ve velikém očekávání. Čas a hodinu však určí On. JEMU necht' je vzdána čest. ON se nikdy neopozdí. Amen.

Událostmi času se blíže zabývat nebudeme. Denní zprávy nás tak jako tak informují více než důkladně o mnohých krizích ve světě. Naše pohledy směřují hlavně na Blízký Východ a Jeruzalém, město, které Bůh sám vyvolil. Po více než 3300 letech je Jeruzalém hlavním městem židovského lidu a v Bibli je více než 700krát zmíněn. V Koránu ale ani jednou. Bůh dal v Bibli zaslíbení, že Svůj lid přivede zpět do země otců (Jer.23:7-8; Ez.36:24-28; Mich.2:12-13; Sof.3:19-20; Zach.2:16-17) a my jsme směli prožít, že to splnil. Přijde čas, ve kterém se naplní také Zach.14:16-21 aj., a všechny národy, které zůstanou po velkém boji, přijdou do Jeruzaléma a oslaví slavnost stánků.

Všichni lidé by měli poznat, že svým rozhodnutím pro nebo proti Izraeli obdrží buďto požehnání nebo zlořečení, jak to Bůh ten Pán zaslíbil Abrahamovi: „*Požehnám také dobrořečícím tobě, a zlořečícím tobě zlořečit budu; ano požehnány budou v tobě všechny čeledi země*“ (1.Moj.12:3)!

Držme se pravdivé zvěsti, neboť jen ten, kdo vydrží až do konce, bude korunován. Podle Řím.11 Bůh dokončí Svě dílo s církví z národů a potom na závěr s Izraelem. JEMU buď vzdána čest na věky.

„*A Duch i nevěsta říkají: Pojď. A kdo slyší, řekni: Přijď. A kdo žízni, přijď, a kdo chce, naber vody života darmo*“ (Zj.22:17).

Z pověření Božího působící

Bt. Frank

Svobodná lidová mise
informační kancelář
Doubecká 556
Jahodnice
Praha 9 - Kyje
CZ-198 00
tel. 281 931 729
e-mail: info@svobodnalidovamisie.cz

V Angole vznikly velké sbory, které jsou s námi spojeny. Na snímku jsou věřící sledující přímý internetový přenos z Londýna.

V srpnu bratr Frank navštívil Etiopii a Rwandu. Snímek je ze shromáždění v Kigali ve Rwandě.

O prvním víkendu v říjnu 2014 se sjelo do Krefeldu přibližně 1200 věřících z 15 států. Jak můžeme na snímcích vidět, byl sál a také balkon plný. Mnozí sourozenci seděli i v jídelně, jak je ze snímku patrné a sledovali bohoslužbu přenášenou na plátně. Kázání v německé řeči bylo simultánně překládáno do 12 jazyků. Shromáždění mohlo být přímým přenosem internetem slyšet a vidět v celém světě. Za ty překladatele buď Bohu dik.

Takto vypadal stůl s přeloženými kázáními bratra Branhamy již před deseti lety. Mým hlavním úkolem bylo přeložit především všechna kázání po otevření Sedmi pečeti. Dnes jich je podstatně více.

Následoval jsem oboje, co mi Pán přikázal: zvěstovat Slovo a rozdávat pokrm, dokud Pán nepřijde.

